

Crisis and Faith: Sefer Shmuel

Perek 24

“Hashem Will Judge...”

<p>א וַיְהִי, כַּאֲשֶׁר שָׁב שָׁאוּל, מֵאַחֲרַי, פְּלִשְׁתִּים; וַיִּגְדוּ לוֹ, לֵאמֹר, הִנֵּה דָוִד, בְּמִדְבַר עֵין גֵּדִי. {ס}</p>	<p>1 And it came to pass, when Saul was returned from following the Philistines, that it was told him, saying: 'Behold, David is in the wilderness of En-gedi.' {S}</p>
<p>ב וַיִּקַּח שָׁאוּל, שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בְּחֹר--מִכָּל-יִשְׂרָאֵל; וַיֵּלֶךְ, לְבַקֵּשׁ אֶת-דָּוִד וְאֶנְשָׁיו, עַל-פְּנֵי, צוּרֵי הַיַּעֲלִים.</p>	<p>2 Then Saul took three thousand chosen men out of all Israel, and went to seek David and his men upon the rocks of the wild goats.</p>
<p>ג וַיָּבֹא אֶל-גְּדֹרוֹת הַצֹּאן עַל-הַדָּרֶךְ, וְשָׁם מְעָרָה, וַיָּבֹא שָׁאוּל, לְהַסִּיף אֶת-רַגְלָיו; וְדָוִד, וְאֶנְשָׁיו, בְּיַרְכְּתֵי הַמְּעָרָה, יֹשְׁבִים.</p>	<p>3 And he came to the sheepcotes by the way, where was a cave; and Saul went in to cover his feet. Now David and his men were sitting in the innermost parts of the cave.</p>

<p>ד וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו, הֲנֵה הַיּוֹם אֲשֶׁר-אָמַר יְהוָה אֵלֶיךָ הֲנֵה אֲנֹכִי נֹתֵן אֶת-אִיבֶיךָ (אִיבָד) בְּיָדְךָ, וְעָשִׂיתָ לוֹ,</p>	<p>4 And the men of David said unto him: 'Behold the day in which the LORD hath said unto thee: Behold, I will deliver thine enemy into thy hand, and thou shalt do to him as it shall</p>
--	--

כָּאֲשֶׁר יָטַב בְּעֵינֶיךָ; וַיִּקָּם דָּוִד, וַיִּכְרֹת אֶת-כְּנָף-הַמְּעִיל אֲשֶׁר-לְשָׂאוֹל--בְּלֵט.	seem good unto thee.' Then David arose, and cut off the skirt of Saul's robe privily.
ה וַיְהִי, אַחֲרֵי-כֵן, וַיָּדָב לֵב-דָּוִד, אֲתוֹ-עַל אֲשֶׁר כָּרַת, אֶת-כְּנָף אֲשֶׁר לְשָׂאוֹל.	5 And it came to pass afterward, that David's heart smote him, because he had cut off Saul's skirt.
ו וַיֹּאמֶר לְאֲנָשָׁיו חֲלִילָה לִּי מִיְהוָה, אִם-אֶעֱשֶׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה לְאֲדֹנָי לְמִשְׁיַח יְהוָה--לְשַׁלַּח יָדִי, בּוֹ: כִּי-מִשְׁיַח יְהוָה, הוּא.	6 And he said unto his men: 'The LORD forbid it me, that I should do this thing unto my lord, the LORD'S anointed, to put forth my hand against him, seeing he is the LORD'S anointed.'
ז וַיִּשְׁטַע דָּוִד אֶת-אֲנָשָׁיו בְּדַבְרָיִם, וְלֹא נִתְּנָם לְקוֹם אֶל-שָׂאוֹל; וַשָּׂאוֹל קָם מִהַמְּעָרָה, וַיֵּלֶךְ בְּדַרְדָּר. {ס}	7 So David checked his men with these words, and suffered them not to rise against Saul. And Saul rose up out of the cave, and went on his way. {S}

1. Shmuel Aleph 23:7

ז וַיִּגַּד לְשָׂאוֹל, כִּי-בָא דָּוִד קַעֲלִיָּה; וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל, נִפְרֹ אֲתוֹ אֱלֹהִים בְּיָדֵי--כִּי נִסְגַּר לְבוֹא, בְּעִיר דְּלַתִּים וּבָרִיחַ.

7 And it was told Saul that David was come to Keilah. And Saul said: 'God hath delivered him into my hand; for he is shut in, by entering into a town that hath gates and bars.'

2. Ralbag

ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל – יתכן לפי הפשט שכבר היה רצון דוד להרגו ולא השיג ממנו כי אם הכנף והתחרט אחר זה דוד על מחשבתו ואף על פי שהותר לו להורגו כי רודף היה ואמר חלילה לי מה מעשות הדבר הזה וזה היה מהפלגת חסידותו עם שזה גם כן יהיה סבה אחר כך להקל בהריגת המלכים וידע דוד כי הממלכה תהיה לו ולזה רצה להרחיק ענין הריגת המלכים משיחי ה' ולזאת הסבה בעינה צוה להרוג הנער העמלקי אשר הגיד לו שהרג שאול אעפ"י שכבר צוהו שאול על זה ולזה גם כן צוה להרוג אשר הרגו איש בשת בן שאול.

3. Malbim

ויקם דוד גם דוד היה מסופק בזה, אם כבר נשלמה מלכות שאול, ואם רצון ה' שיומת על ידי הנרדף, ובחן זה על ידי שכרת כנף מעילו, שזה קצת מן המעשה למרוד בו ולבזות בגדי מלכותו והנה הרגיש כי.

(ה) ויך לב דוד אותו – כי לב השלם יתפעל ויתחרט אם יעשה איזו פעולה רעה, ומזה הבין כי עדן לא שלמה מלכות שאול, ומורא מלכות עליו, וכי עול בכפו אף לגעת במלבושיו ואף כי בגופו.

ח וַיִּקָּם דָּוִד אַחֲרֵי-כֵן, וַיֵּצֵא מִן הַמְּעָרָה (מִהַמְּעָרָה), וַיִּקְרָא אַחֲרֵי-שָׂאוֹל לֵאמֹר, אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ; וַיִּבֹט שָׂאוֹל אַחֲרָיו, וַיִּקָּד דָּוִד אֲפָיִם אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה. {ס}	8 David also arose afterward, and went out of the cave, and cried after Saul, saying: 'My lord the king.' And when Saul looked behind him, David bowed with his face to the earth, and prostrated himself. {S}
ט וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשָׂאוֹל, לְמָה תִּשְׁמַע אֶת-דְּבָרֵי אָדָם לֵאמֹר: הֲנִיָּה דָּוִד, מִבְּקֹשׁ רָעִיף.	9 And David said to Saul: 'Wherefore hearkenest thou to men's words, saying: Behold, David seeketh thy hurt?
י הֲנִיָּה הַיּוֹם הַזֶּה רָאוּ עֵינֶיךָ, אֶת אֲשֶׁר-נִתְּנָךְ יְהוָה הַיּוֹם בְּיָדִי בַּמְּעָרָה, וַיֹּאמֶר	10 Behold, this day thine eyes have seen how that the LORD had delivered thee to-day into my hand in the cave; and some bade me kill thee; but mine eye spared thee; and

<p>לְהִרְגֶךָ, וּתְחַס עֲלֶיךָ; וְיֵאמֶר, לֹא-אֶשְׁלַח יָדִי בְּאֹדְנֵי--כִּי-מְשִׁיחַ יְהוָה, הוּא.</p>	<p>I said: I will not put forth my hand against my lord; for he is the LORD'S anointed.</p>
<p>יֵא וְאָבִי רָאה--גַּם רָאה אֶת-כַּנֹּף מְעִילְךָ, בְּיָדִי: כִּי בְּכַרְתִּי אֶת-כַּנֹּף מְעִילְךָ וְלֹא הִרְגִיתִּיךָ, דַּע וּרְאֵה כִּי אִין בְּיָדִי רָעָה וְפָשַׁע וְלֹא-חָטָאתִי לָךְ--וְאַתָּה צֹדֵה אֶת-נַפְשִׁי, לְקַחְתָּהּ.</p>	<p>11 Moreover, my father, see, yea, see the skirt of thy robe in my hand; for in that I cut off the skirt of thy robe, and killed thee not, know thou and see that there is neither evil nor transgression in my hand, and I have not sinned against thee, though thou layest wait for my soul to take it.</p>
<p>יב וְשֹׁפֵט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ, וּנְקָמְנִי יְהוָה מִמֶּךָ; וְיָדִי, לֹא תִהְיֶה-בְּךָ.</p>	<p>12 The LORD judge between me and thee, and the LORD avenge me of thee; but my hand shall not be upon thee.</p>
<p>יג כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר, מִשַּׁל הַקְּדָמָנִי, מִרְשָׁעִים, יֵצֵא רָשָׁע; וְיָדִי, לֹא תִהְיֶה-בְּךָ.</p>	<p>13 As saith the proverb of the ancients: Out of the wicked cometh forth wickedness; but my hand shall not be upon thee.</p>
<p>יד אַחֲרַי מִי יֵצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, אַחֲרַי מִי אַתָּה רֹדֵף: אַחֲרַי כְּלָב מוֹת, אַחֲרַי פֶּרַעַשׁ אַחֲד.</p>	<p>14 After whom is the king of Israel come out? after whom dost thou pursue? after a dead dog, after a flea.</p>
<p>טו וְהִנֵּה יְהוָה לְדֹנֹן, וְשֹׁפֵט בֵּינִי וּבֵינְךָ; וְיִרְא וְיִרְבֵּ אֶת-רִיבִי, וְיִשְׁפֹּטֵנִי מִיָּדְךָ. {פ}</p>	<p>15 The LORD therefore be judge, and give sentence between me and thee, and see, and plead my cause, and deliver me out of thy hand.' {P}</p>

Targum Yonatan

וְרַבּוֹנִי אֶסְתַּכַּל אַף חֲזוּי ית כַּנֹּף מְעִילְךָ בִּידֵי אַרִי בְּמַפְסְקֵי ית כַּנֹּף מְעִילְךָ וְלֹא קִטְלִיתִיךָ דַּע וּחֲזוּ אַרִי לִית בִּידֵי חוֹב וְסוּרְחוֹן וְלֹא חֲטִית לָךְ וְאַתָּה כָּמִין עַל נַפְשִׁי לְמַקְטְלָהּ.

4. Shmuel Aleph 15:27-28

<p>כז וַיִּסַּב שְׂמוּאֵל, לָלֶכֶת; וַיִּחַזַּק בְּכַנֹּף-מְעִילוֹ, וַיִּקְרַע. {ס}</p>	<p>27 And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent. {S}</p>
<p>כח וַיֹּאמֶר אֵלָיו, שְׂמוּאֵל, קִרַּע יְהוָה אֶת-מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָךְ, הַיּוֹם; וַיִּתְּנָהּ, לְרֵעֵךְ הַטּוֹב מִמֶּךָ. {ס}</p>	<p>28 And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou. {S}</p>

<p>יז וַיֹּאמֶר, אֶל-דָּוִד, צְדִיק אַתָּה, מִמֶּנִּי: כִּי אַתָּה גִּמַּלְתָּנִי הַטּוֹבָה, וְאֲנִי גִּמַּלְתִּיךָ הָרָעָה.</p>	<p>17 And he said to David: 'Thou art more righteous than I; for thou hast rendered unto me good, whereas I have rendered unto thee evil.</p>
<p>יח וְאַתָּה הִגַּדְתָּ הַיּוֹם, אֵת אֲשֶׁר-עָשִׂיתָה אֵתִי טוֹבָה--אֵת אֲשֶׁר סָגַרְנִי יְהוָה בְּיָדְךָ, וְלֹא הִרְגִיתָנִי.</p>	<p>18 And thou hast declared this day how that thou hast dealt well with me; forasmuch as when the LORD had delivered me up into thy hand, thou didst not kill me.</p>
<p>יט וְכִי-יִמְצָא אִישׁ אֶת-אִיבּוֹ, וְשָׁלַחוּ בְּדַרְךָ טוֹבָה; וַיְהִי, יִשְׁלַמְךָ טוֹבָה, תַּחַת הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר עָשִׂיתָה לִּי.</p>	<p>19 For if a man find his enemy, will he let him go well away? wherefore the LORD reward thee good for that which thou hast done unto me this day.</p>
<p>כ וְעַתָּה הִנֵּה יָדַעְתִּי, כִּי מֶלֶךְ תִּקְמָלוּךְ; וְקָמָה, בְּיָדְךָ, מַמְלַכְתָּה, יִשְׂרָאֵל.</p>	<p>20 And now, behold, I know that thou shalt surely be king, and that the kingdom of Israel shall be established in thy hand.</p>

5. Rashi

ידעתי כי מלך תמלך – שרואה אני שהקב"ה מליך מידי.

ומדרש אגדה: סימן זה מסר לו שמואל, שהקורע מעילו ימלוד תחתיו.

6. Shmuel Aleph 23:16-17

טז וַיָּקָם יְהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל, וַיֵּלֶךְ אֶל-דָּוִד חֲרָשָׁה; וַיַּחֲזֶק אֶת-יָדוֹ, בְּאֱלֹהִים.

16 And Jonathan Saul's son arose, and went to David into the wood, and strengthened his hand in God.

יז וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל-תִּירָא, כִּי לֹא תִמְצָאֵךְ יַד שָׁאוּל אָבִי, וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל-יִשְׂרָאֵל, וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה-לְךָ לְמִשְׁנָה; וְגַם-שָׁאוּל אָבִי, יָדַע כֵּן.

17 And he said unto him: 'Fear not; for the hand of Saul my father shall not find thee; and thou shalt be king over Israel, and I shall be next unto thee; and that also Saul my father knoweth.'

כא וְעַתָּה, הִשָּׁבְעָה לִּי בַיהוָה, אִם-תִּכְרִית אֶת-זָרְעִי, אַחֲרָי; וְאִם-תִּשְׁמִיד אֶת-שְׁמִי, מִבַּיִת אָבִי.

21 Swear now therefore unto me by the LORD, that thou wilt not cut off my seed after me, and that thou wilt not destroy my name out of my father's house.'

כב וַיִּשָּׁבַע דָּוִד, לְשָׁאוּל; וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל, אֶל-בֵּיתוֹ, וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו, עָלוּ עַל-הַמְּצוּדָה. {ס}

22 And David swore unto Saul. And Saul went home; but David and his men got them up unto the stronghold. {S}